

Keď mama odišla tak chcel
Som za ňou ísť hneď
A nepozeral na to
Že život mám pred sebouMal som dvaťsatjedna
A vynil celý svet
S toho čo sa stalo smiať sa mi už nechcelo
A potom ma našla hudbaZačal som písať riadky
Vravím si do tridsaťpäť
Snáď keby dalo sa
Však aj tak život umelcov býva tak smutne krátky

Tak do tých žiary reflektorów
Rýchlo nahod' sa
A vravím si že nech tu
Niečo po mne zostane
A nech ten život ktorý mám naozaj za niečo stojíAspoň tú chvíľu ktorú
budem na zemi
Ešte využijem nech ten
Čo sa tých svojich snov nebojí
A dnes mám tridsaťšesť všetko sa zmeniloA nestojím tam tej hnusnej tm
e
A neplačem nad sebou v daždi
A našlo ma šťastie ktoré bolo iba v sne
Každý deň modlím sa aby som tu mohol ostať"Navždy"
Nerobím už veci ktoré
Som robil a riskoval
Že tým na druhý deň sa
Už nemusím zobudiťA že život ktorý mi
Bol ukradnutý som si kvôli láske
Ku svojim dvom babám tak moc obľúbilChcem poznať chlapa
Ktorého malinká si vybere
A lásku dá ak si to chlapec zaslúži
A odviezť ju k oltáru
A popriať jej všetko dobreChcem tu byť a dať jej objatie
Keď to po ňom zatúši
Chcem tu byť pre svojich blízkych
A po každej keď bude trebaPodať ruku ktorá ich vždy postaví
A vidieť ich deti rásť a zdieľať
Každú chvíľu s nimi spomínať na časy
Predtým jak sme zostárliA preto už som odohnal
Tú búrku ktorá bola na do mnou
A preto hľadám slnko čo keď víde
Po daždi a našiel som šťastie ktoréBolo iba sne každý den sa budem mo
dliť
Aby som tu ostal"Navždy"
Život má zmysel aj keď sa ti dneska možno
Iba zdá že ne
Ale ver mi že možno prídu momenty
A chvíle keď ti dôjde
Všetko smiešne že si chcel s tým skončiť